

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 881: Pháp Do Như Lai Thuyết, Điều Không Thể Chấp Thủ, Không Thể Nói Ra, Chỉ Có Tự Chứng Mới Thấu Hiểu

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 075)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chấp trước vào chữ “Như”, thì chẳng còn đúng với các pháp nữa. Cho nên, pháp do Như Lai nói ra, thấy đều không thể nắm giữ (bất khả thủ), không thể nói ra (bất khả thuyết), chỉ có tự chứng ngộ thì mới thấu hiểu.】

Phật ở trong bộ kinh này giảng được rất rõ ràng, rất minh bạch: “Pháp còn phải xả, huống hồ là phi pháp”. Hết thấy pháp mà Như Lai đã thuyết, chính là hết thấy kinh điển. Hết thấy kinh điển này có thể chấp trước được chăng? Chấp trước là sai rồi, thì sao có thể thấu hiểu được ý nghĩa của kinh, cho nên không thể chấp trước. Nhưng cũng không thể không cần kinh. Nếu bạn không cần kinh, tức là chấp “không”; nếu bạn chấp lấy kinh, tức là chấp “hữu” (có) rồi. Hiện tại Phật dạy cho bạn là hai bên “không” và “hữu” đều không chấp trước. Kinh thì tôi vẫn cần, tôi cần xem, tôi cần nghe, nhưng tôi không chấp trước là được rồi, không chấp trước là đúng rồi.

Xem kinh, nghe kinh làm thế nào để không chấp trước? Kỳ thực ở phần trước chúng ta cũng đã lặp lại rất nhiều lần rồi. “Ly ngôn thuyết tướng” (lìa tướng ngôn thuyết), bạn nghe kinh chớ nên chấp vào lời giảng của tôi, đừng nên chấp trước việc tôi giảng như thế nào, đừng chấp trước vào ngôn từ. “Ly danh tự tướng” (lìa tướng danh tự), những danh xưng của Như Lai được nói trong kinh, bạn nghe thì cứ nghe vậy thôi, chớ nên chấp trước. “Ly tâm duyên tướng” (lìa tướng tâm duyên), nghe thì hãy dụng tâm mà nghe, đừng có suy nghĩ mông lung, đừng vừa nghe liền khởi vọng niệm: “Câu nói này có ý nghĩa gì?”. Vậy là hỏng rồi, bạn đã rơi vào trong ý thức rồi, lại rơi vào trong “kiến phần” và “tướng phần” mất rồi. Nếu bạn có thể lìa tướng ngôn thuyết, lìa tướng danh tự, lìa tướng tâm duyên, đó chính là “vô trụ”. Sinh tâm, sinh cái tâm này ra để nghe

kinh: tâm thanh tịnh, tâm chân thành, tâm bình đẳng, tâm giác ngộ, thì vừa nghe liền khai ngộ.

Có một số người vừa nghe liền khai ngộ, liền chứng quả. Vì sao họ có thể khai ngộ? Vì sao có thể chứng quả? Là vì họ biết nghe. Họ biết nghe như thế nào? Là được ba cái tướng này gọi là biết nghe. Cho nên họ nghe kinh cũng là “Ứng vô sở trụ nhi sinh kỳ tâm” (Nên không trụ vào đâu mà sinh tâm ấy), họ dùng phương pháp này để nghe kinh, thế nên họ khai ngộ. Chúng ta nghe kinh mấy mươi năm rồi mà vẫn không khai ngộ, đạo lý là ở chỗ nào? Chúng ta cũng sinh tâm, nhưng lại chấp trước, tâm có chỗ trụ. Trụ ở các pháp, thì đây là “phi như” (không phải là chân như), trái ngược với ý nghĩa của chữ “Nhu”. Trụ ở “Nhu”, chữ “Nhu” này là đại diện cho tướng danh tự của Phật pháp, nếu bạn chấp vào tướng danh tự, thì cũng sai rồi.

Cho nên hãy ghi nhớ kỹ những gì trong kinh đã nói: “Pháp do Như Lai nói ra, đều không thể nắm giữ, không thể nói ra, chỉ có tự chứng mới thấu hiểu được”. “Chứng” tức là bạn chân chính lĩnh hội được, thể hội được; “thấu hiểu” chính là như trong bài Kệ Khai Kinh có nói “Nguyện giải Như Lai chân thật nghĩa” (Nguyện thấu hiểu ý nghĩa chân thật của Như Lai), nghĩa chân thật của Như Lai bạn liền thấu rõ rồi.